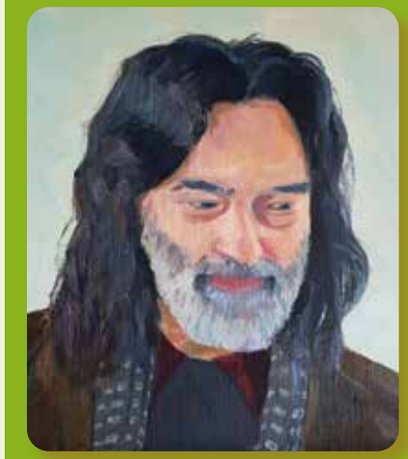

Engelen of Egregoren

Christian Vandekerkhove

Christian Vandekerkhove is docent aan de Faculteit voor Vergelijkende Godsdienstwetenschappen te Antwerpen, bestuurslid van de Belgische Theosofische Vereniging en lid van de opperraad van de Belgische Martinistenorde.

Gedachtegolven en gedachtevormen, het mechanisme van het denken

Wanneer we aan iets denken, ontstaan in de mentale wereld twee zaken: tegelijk worden een *gedachtegolf* en een *gedachtevorm* uitgezonden. Die gedachtegolf verspreidt zich onmiddellijk op zeer grote afstand en kan meteen aan de andere kant van de wereld worden waargenomen, maar ze is zeer vaag en geeft enkel de *aard* van de gedachte weer. Ze gaat zich soms alleen horizontaal voortplanten, soms ook naar boven of naar onderen toe. Een gedachtevorm is veel preciezer, maar heeft een beperkte actieradius.

Een gedachte over een wiskundig vraagstuk, bijvoorbeeld, gaat zich gewoon horizontaal voortplanten. Enkel de mentale wereld raakt hierdoor beroerd. Een gedachte over vrede of altruïsme, daarentegen, kan zich tegelijk ook naar boven voortplanten en de materie van het buddhisch plan raken.

Gedachtevormen

Gedachtevormen kunnen concreet zijn. Als we bijvoorbeeld aan een olifant denken, zal de mentale materie in onze aura heel even een driedimensionaal beeldje van een olifant creëren. In de meeste gevallen echter, zullen onze gedachtevormen abstract zijn en bestaan uit al dan niet geometrische figuren. Als voorbeeld geven we enkele afbeeldingen, gebaseerd op de helderziende waarnemingen van *Charles Webster Leadbeater* [1].

Liefde en sympathie voor iedereen

Het grootste deel van onze gedachten echter, hebben ook te maken met een of andere emotie. Deze gedachtegolven gaan zich dus ook voortplanten naar de dichtere werelden, naar de astrale- of emotiewereld. Een gedachtevorm blijft een tijdlang als een gekleurde vorm in de mentale wereld hangen, om zich vervolgens langzaam terug op te lossen in ongedifferentieerde mentale materie.

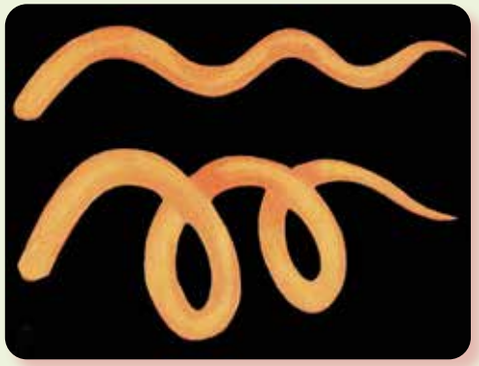

De intentie om te weten

Wanneer ons denken gepaard gaat met emoties, bijvoorbeeld de idee ‘eten’ samen met ‘honger’ of ‘trek’ dan zal de substantie van de astrale- of emotiewereld ook in beroering worden gebracht en wordt de gedachtevorm gevoed door astrale trillingen. Zo ontstaat een pseudo-levend wezen, dat zelfstandig kan handelen tot haar energie uitgeput is, tenzij ze verder wordt gevoed. We moeten dus beseffen dat positieve gedachten, na opname van astrale energie positieve krachten worden en negatieve gedachten dus negatieve krachten!

Uit het voorgaande blijkt dus dat we bijna constant, de hele dag door, gedachtevormen scheppen, omdat ons denken en ons voelen nooit stilstaan. Gedachtevormen die niet gevoed worden door een emotie zijn lege vormen zonder veel impact op de mens en de wereld.

Meestal is het zo dat de ene bekommernis of vreugde de andere vervangt en deze gedachtevormen even snel verdwijnen als ze gekomen zijn. De meeste gedachtevormen verdwijnen dus eer ze iemand kunnen beïnvloeden, maar heel soms *raken* ze wél een ander persoon. Ze zijn dus *aanstekelijk*.

Engelen of egregoren [2]

Met engelen bedoel ik hier niet de engelen uit de wereldreligies.

Het woord ‘Engel’ wordt in de esoterie en vooral in de New Age-bewegingen gebruikt als een neologisme. Wat in deze literatuur een engel wordt genoemd, is wat we in de klassieke esoterie eerder een *deva* of een *egregoor* zouden noemen. De term egregoor wordt soms verklaard vanuit het Latijnse *egregiu*, of *bijzonder*. Waarschijnlijker komt het van het Oudgrieks *egregorsis*, wat *waken* betekent.

De term heeft zich vanaf het einde van de negentiende eeuw snel verspreid in esoterische kringen, via *Eliphas Levi* en zijn discipelen.

In de esoterie wordt het dus ofwel een ontwaakte, ofwel iets of iemand die bewaakt. Deze betekenis van *bewaker* staat het dichtst bij de inhoud die we er tegenwoordig aan geven. *De egregoor bewaakt dus het voortbestaan van een vorm of een proces*. De term *egregoor* is op zich neutraal, maar egregoren krijgen, in de occulte literatuur, als ze *positief* zijn vaak de naam *engel* en als ze *negatief* zijn de naam *larve*.

Mij conformerend aan het huidige, hoewel niet correcte woordgebruik, zal ik hier verder ook over engelen spreken, wanneer ik het heb over deva’s en egregoren. De term *deva* wordt in de klassieke teksten dan weer eerder gebruikt als het om een *natuurwezen* gaat, terwijl *egregoor* eerder een *man-made energieveld* is, maar hier zullen we het allemaal engelen noemen.

Laat ons nu kijken naar het verband tussen gedachtevormen en engelen.
Een gedachtevorm kan langer blijven bestaan, wanneer ze telkens opnieuw gevoed wordt, voor ze de kans krijgt weer uiteen te vallen.
Dit krijg je wanneer je bepaalde gedachten of gevoelens steeds herhaalt, zoals een fobie, depressie, een obsessieve verliefdheid, enzovoort.
Dit zijn toch nog steeds persoonlijke gedachtevormen die in de aura van de eigenaar verblijven.
Sommige gedachtevormen zijn op een bepaald moment niet meer van één bepaald persoon, maar gaan tot een groep behoren.
Dit noemen we dan *egregoren* of *engelen*.
Voorbeelden hiervan zijn aanhang aan een bepaalde religie, verbondenheid met een politieke partij, aanbidding van een muziekidool, het krachtveld van bepaalde sacrale plaatsen, modeverschijnselen en trends, energievelden verbonden aan grafische symbolen, logo's, enzovoort. Ook heel gewone voorwerpen hebben een engel of egregoor, zoals je auto, stofzuiger, computer en dergelijke.

De geboorte van een engel of egregoor
Wat wij *denken* noemen, is in feite een proces dat zich voltrekt op het mentale plan. Het is zo dat de denksubstantie (*chitta*), of de materie van het mentale niveau, vormen (*vritti's*) gaat aannemen, zoals *Patanjali* verklaart in zijn beroemde *yogasutra's* [3].

Zenden van liefde en sympathe in alle richtingen

Zoals we reeds zeiden, gaat die verandering in de denksubstantie meestal ook de astrale materie (*kama*) beroeren, zodat gemengde vormen (astraal + mentaal) ontstaan.

Gaat het om een *persoonlijke gedachtevorm*, dan zal die na een tijd opnieuw vervagen. Dit wil zeggen: de substanties van ons mentaal en astraal lichaam zullen weer hun normale kleur en vorm aannemen, tenzij deze gedachtevorm steeds weer *onderhouden* wordt. Bijvoorbeeld een dronkaard die steeds weer zin heeft om te drinken, die gaat zijn gedachtevorm van drankzucht steeds opnieuw opladen, terwijl deze gedachtevorm hem dan weer steeds opnieuw zal aanzetten om te drinken.

Met de *gedachtevormen die niet aan onze persoon gebonden zijn*, is het nog sterker. Zij verlaten onze aura en verbinden zich met andere, gelijkaardige gedachtevormen. Zo ontstaan collectieve super-gedachtevormen. Een mooi voorbeeld is de collectieve gedachtevorm van de supporters van een voetbalploeg. Zulk een super-gedachtevorm noemen we dus een engel of egregoor.
In tegenstelling tot de persoonlijke gedachtevorm, die vaak weer afzwakt en verdwijnt, zal deze engel veel langer blijven bestaan, omdat er steeds mensen te vinden zijn die hem zullen voeden.
Als de verslaafde erin slaagt enkele maanden te weerstaan aan zijn drang naar sigaretten, zal die gedachtevorm uit zijn aura zo goed als verdwenen zijn, hoewel de collectieve engel of egregoor van verslaving natuurlijk nog wel bestaat en gebruik wil maken van zijn persoonlijke gedachtevorm om hem te beïnvloeden.

Engelen of egregoren verdwijnen dus niet zo snel als gewone gedachtevormen. We kunnen dus stellen dat een gedachtevorm vrij sterfelijk is maar een engel of egregoor, relatief onsterfelijk.

Het in leven houden of onderhouden van een engel of egregoor
Bepaalde egregoren hebben een heel kortstondig leven, hoewel ze zeer sterk zijn, zoals die van massapaniek bij een brand of collectieve ontroering tijdens een uitvaart of iets dergelijks. Andere engelen of egregoren blijven dan weer langer leven dan gewone gedachtevormen omdat ze steeds bijgevoed worden en dus niet kunnen *sterven*.
Dat bijvoeden gebeurt uiteraard met emotionele of astrale energie, terwijl het scherp en nauwkeurig houden van de egregoor gebeurt met mentale energie.

De dood of het einde van een engel of egregoor
Een engel is maar relatief onsterfelijk, want alles heeft een einde. Hij kan op verschillende manieren aan zijn einde komen.

Einde door uitsterven
Dit is de natuurlijke weg. Neem nu als voorbeeld de fans van een popster. Tijdens zijn actieve leven met veel optredens, gaat zijn engel steeds groter worden en steeds meer mensen altijd sterker in zijn ban hebben. Na een aantal jaren overlijdt de zanger en de engel wordt steeds minder gevoed door het publiek. Enkele voorbeelden van engelen die na zoveel jaren nog permanent worden gevoed door de massa zijn onder andere die van de Mona Lisa, grafmonumenten van beroemde personen, sacrale plaatsen, grote religies, politieke stromingen, bijgeloof, enzovoort.

Einde door transformatie
Neem nu een religieuze beweging, het christendom bijvoorbeeld. Deze beweging ontstond onder de leerlingen van Jezus. In het begin was het een kleine hechte groep, met een bepaalde leer en een zeer sterke broederband, een sociaal geheel.
Deze groep werd groter en ging zich lokaal vermengen met bestaande religies. De leer werd in de loop der eeuwen veel theoretischer en veel verder verwijderd van de oorspronkelijke ideeën. Uiteindelijk ging af en toe een aantal leden afscheuren om hun eigen groepen te stichten, progressiever, of soms net conservatiever, maar steeds ergens nog verbonden met de moedergroep.

In de astrale wereld kon je dus een engel of egregoor zien groeien en steeds van vorm en kleur zien veranderen. Af en toe ging er binnen de egregoor een kleine sub-egregoor ontstaan, als het ware een kleine melodie, binnen een groter concert. De uiteindelijke engel lijkt niet erg veel meer op die van de oorspronkelijke christenen, hoewel basiskleuren en bepaalde vormen er nog steeds in terug te vinden zullen zijn. De egregoor is getransformeerd tot iets anders, maar toch is het ergens nog steeds dezelfde egregoor.

Ritualistisch einde
De voorgaande manieren waarop een egregoor aan zijn einde komt, waren eerder geleidelijk en zacht. Er bestaat ook een radicale en prompte dood voor een egregoor.

In de magie en in sommige occulte genootschappen, kan soms een vernietigingsritueel uitgevoerd worden om een vijandige egregoor uit de wereld te helpen. Wat daar gebeurt, is dus verschillende engelen of egregoren tegen elkaar uitspelen, zoals een soort banvloek. Wie zich aan zulke praktijken waagt, loopt natuurlijk gevaar zelf rake klappen te moeten incasseren.

Engelen beïnvloeden ons gedrag

Het zal nu zo stilaan wel duidelijk zijn dat engelen of egregoren een volwaardig deel uitmaken van ons emotionele leven.
Zo sterk soms dat ze onze eigen persoonlijkheid gaan overschaduwen. Zij liggen aan de basis van groepsemoties, massahysterie en dergelijke.
In politieke kringen is het bekend dat kiezers niet stemmen met hun verstand. De politici, waarvan sommigen enkel op stemmen belust zijn, spelen daar zeer handig op in en bespelen gewoon de emoties van hun potentiële kiezers. Zij zullen dus alles in het werk zetten om een machtige egregoor op te bouwen die de massa gevangen houdt. Vaak wordt hiertoe een leger van bloggers ingezet, die de emoties van het publiek traag maar zeker in het kamp van de eigen politieke partij moeten zien te krijgen.

Morfische velden en egregoren

De concepten van *morfische velden en morfogenetische velden* hebben we voornamelijk te danken aan de Britse controversiële bioloog *Rupert Sheldrake* (°1942) [4]. Deze velden, aldus Sheldrake, zijn vormbepalend. Dit wil zeggen dat ze de onzichtbare blauwdruk zijn achter de vormen die wij kunnen waarnemen. In het model van Sheldrake geldt dit gedragsbepalend of vormbepalend verleden (chreoden) ook op terreinen, waar je het niet zou verwachten. Hij past dit toe in de biologie, maar zelfs op gebeurtenissen. Hij aanvaardt dus ook niet-tastbare chreoden. Dit is volgens mij het eerste, onderbouwde wetenschappelijk equivalent van wat wij egregoren noemen.

De engel of egregoor van onze planeet

Wij hebben besproken hoe een engel of egregoor gevormd wordt en evolueert. Al onze gedachten en gevoelens zijn dus KRACHTEN, die wij dagelijks op de wereld loslaten, waardoor elk van ons, ieder moment van de dag eraan meewerkt de wereld te helen of om zeep te brengen.
De resulterende kracht van al die miljoenen egregoren van alle mensen tezamen vormt wat we zouden kunnen noemen DE ENGEL OF EGREGOOR VAN DE PLANEET. De engel of egregoor van onze planeet ziet er momenteel niet zo heel fraai uit en het is onze verantwoordelijkheid, om deze, iedere dag van ons leven, te verbeteren. Ieder van ons kan zich hiervoor inzetten.
Een depressieve bui van ons kan misschien in een andere wijk iemand die op het punt staat zelfmoord te plegen, dat duwtje geven dat hij nodig heeft om te springen. Anderzijds kan een positieve instelling van ons een twijfelaar weer de smaak voor het leven helpen vinden. Oorlog of vrede liggen niet enkel in de handen van de politici, maar vooral in de engelen of egregoren die we allen bouwen.
Dus, als we ons denken en ons voelen zo zuiver mogelijk trachten te houden, helpen we niet alleen onszelf vooruit, maar ook de anderen en zelfs de planeet.

Noten

[1] Charles Webster Leadbeater/Annie Besant: Thought Forms, London, Theosophical Publishing House.

[2] Vandekerkhove, Christian: Magie en bescherming. De engelenkracht en het onzichtbare, Gent, Mens & Cultuur Uitgevers, 2017.

[3] Taimni, I.K.: De yoga-sutras van Patanjali : de wetenschap van yoga, Amsterdam, Uitgeverij van de Theosofische Vereniging, Nederlandse Afdeling, 1975.

[4] Sheldrake, Rupert: Een nieuwe levenswetenschap. De hypothese van vormende oorzakelijkheid, Wassenaar, Mirananda, 1983.

Dit artikel werd speciaal voor *Theosofia* geschreven.

De gezondheidsaura: het etherisch lichaam.